

Autodeterminació per al País Valencià i Balears

LA SETMANA

El tema estrella de la setmana ha estat, sens dubte, els pronunciaments sobre el dret a l'autodeterminació que, enmig de les festes de Nadal i amb el discurs del rei Joan Carles com a punt final han disputat espai i atenció als esdeveniments que es viuen a Panamà i Romania.

Després de la declaració del Parlament de Catalunya, el País Basc —tal i com s'explica a la secció d'Estat— també viu intensament una polèmica que té repercussions al País Valencià i les Illes Balears. En el cas valencià, el partit nacionalista UPV acaba de presentar una proposició de resolució davant les Corts autonòmiques perquè la Cambra legislativa es pronuncie favorablement sobre el dret a l'autodeterminació del País Valencià, ja que, segons ha fet saber UPV, «l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat per llei orgànica de primer de juliol de 1982, no esgota el dret a l'autodeterminació que assisteix al nostre poble en el marc d'un tractament democràtic de les qüestions nacionals a tot el món...».

Malgrat que la proposició no té cap possibilitat d'eixir aprovada, a causa de l'oposició radical del PSOE i dels tres partits de la dreta parlamentària a aquest pronunciament, el cert és que set anys després de l'aprovació d'un Estatut descafeïnat, aconseguit per la via de l'article 143 i amb uns mínims competencials que encara no s'han assolit completament, torna al debat públic una qüestió que durant la transició fou bandera de tota l'esquerra nacionalista i que ara només UPV s'ha decidit a traure a la llum.

A Balears, el grup parlamentari nacionalista, el del PSM-EE presentà a la Mesa del Parlament una proposició no de llei per a ser debatuda davant plenari, que representava, cas de ser aprovada, el reconeixement al dret a l'autodeterminació de les Illes.

La proposició no de llei parteix d'una declaració inicial segons la qual «el Parlament de les Illes Balears forma part d'una realitat nacional diferenciada en el conjunt de l'estat». Passa seguidament a significar que «l'acatament del marc constitucional vigent no significa la renúncia dels pobles de les Illes al dret a l'autodeterminació tal i com estableixen els principis dels organismes internacionals». Finalment, la proposició conclou «que en el moment que ho cregui oportú, i a través de les actuacions previstes al mateix ordenament constitucional, podrà incrementar (el poble de les Illes) les quotes de l'autogovern fins allà on cregui convenient, amb la perspectiva, lliurement assumida, de la federalització dels pobles de l'estat i cap a la consecució d'una Europa unida».

A pesar que darrerament gairebé tots els partits amb representació parlamentària, excepte el PSOE, han fet declaracions continuades de *nacionalisme*, i inclús hi ha en marxa dos projectes de partit nacionalista (el de Ricci i el d'Albertí), sembla que la proposició del PSM es quedarà només amb els vots dels parlamentaris vertaderament nacionalistes. Efectivament, ja el CDS, PP, PSOE i el mateix Albertí han anunciat que votaran en contra. I és que malgrat la voluntat del PSM, encara som, només, una província.

M. Payeras

